

Arrest

nr. 106 220 van 2 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Koreaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORJANE, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 april 2011 het Rijk binnen en diende op 5 april 2011 een asielaanvraag in. Op 27 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Noord-Koreaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Chulwon, gelegen in de provincie Kangwando. U startte uw legerdienst in Noord-Korea op 17 april 1996 tot uw vertrek in april of mei 2007. U deserteerde uit het Noord-Koreaanse leger. Uw vader was steeds een beroepsmilitair. Bij zijn pensioen kreeg hij echter geen pensioenuitkering. Uw vader moest via de landbouw in het levensonderhoud van zichzelf en zijn familie voorzien. Kort voor zijn vertrek viel uw vader uit een boom, waarbij hij verlamd raakte. U weet niet of uw vader nog in leven is. Uw twee jongere zussen overleden vermoedelijk in het jaar 2000 tengevolge van de voedselschaarste in het land. U behaalde in het leger de graad van "chungdae"-chef. U werd gestationeerd als grensbewaker in het district Chungan te Chagangdo, aan de Amnok-rivier. U raakt betrokken bij het smokkelen van illegale goederen. Zo slaagde u erin uw magere verloning aan te vullen met commissies op deze handel. Vele beroepsmilitairen stierven immers de hongerdood. Ook liet u Noord-Koreaanse vluchtelingen de grens oversteken tegen betaling. Toen uw kompaan, de militair So Kong-Il, op zijn werkpost te Janghungri werd opgepakt door de staatsveiligheidsdienst, besloot u onmiddellijk te vluchten uit vrees zelf ook te worden gearresteerd. U stak de Amnok-rivier in uw legeruniform over. U bereikte een Chinees dorp met etnische Koreanen en ruilde uw uniform in voor burgerkledij. Uw moeder en jongere zus C.K.-s. (...) waren nog in leven bij uw vertrek. U woonde steeds illegaal in China sinds juni 2007. U vond werk op een Chinese boederij in het dorp Andohyun, te Mambohyang nabij Yongil. U ontmoette uw huidige partner H.Y. A (...) (O.V. nummer 6.794.645) in de regio van Yongil (Chinees: Yanji). Samen met uw partner en haar moeder M.H.O. (...) (O.V. nummer 6.794.643) verliet u China op 4 april 2011 per vliegtuig vanuit Beijing. Via Parijs bereikte u per trein Brussel. U vroeg hier samen met uw partner en haar moeder asiel aan op 5 april 2011.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Uw partner beviel hier van jullie zoon op 25 december 2011.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, nationaliteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van de Zuid-Koreaanse ambassade, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt immers dat u over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België immers dat u over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt (zie gehoorverslag CGVS van 28 juni 2011, p.2; gehoorverslag CGVS van 4 juni 2012, p.2; zie gehoorverslag CGVS van 16 oktober 2012, p.2). Het gegeven dat u, die oorspronkelijk uit Noord-Korea komt, na aankomst in Zuid-Korea de Zuid-Koreaanse nationaliteit heeft verkregen, heeft u echter nooit aangehaald. U heeft ook nooit uw Zuid-Koreaanse reispaspoort voorgelegd, terwijl uit de reeds aangehaalde informatie van de Zuid-Koreaanse ambassade blijkt dat u wel over een dergelijk document beschikt en u bovendien uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele identiteitsdocumenten (zie gehoorverslag CGVS van 28 juni 2011, p.13; gehoorverslag CGVS van 4 juni 2012, p.4; gehoorverslag CGVS van 16 oktober 2012, p.2). U heeft dan ook getracht om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden over uw nationaliteit. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Op de vraag of u, naast de Noord-Koreaanse nationaliteit, nog over een andere nationaliteit beschikt, antwoordde u immers negatief (zie gehoorverslag CGVS van 4 juni 2012, p.2 verwijzing naar administratief dossier). U ontkende zelfs uitdrukkelijk ooit naar Zuid-Korea te zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS van 4 juni 2012, p.3). Uw leugens over zulk cruciaal element als uw nationaliteit ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Het gegeven dat u mogelijks ook nog steeds over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt en het gegeven dat Noord-Koreanen die in het buitenland asiel hebben aangevraagd bij terugkeer naar Noord-Korea zeker problemen riskeren die gelijkstaan aan vervolging, leidt in uw geval echter niet tot een toekenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens de definitie van vluchteling in artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling immers elke persoon die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land

waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Volgens artikel 2, k) van Richtlijn 2004/83 moet onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan. Het volstaat met andere woorden om een asielrelaas te beoordelen naar één referentieland waarvan verzoekende partij de nationaliteit draagt.

Gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat u zeker over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt, dient uw asielaanvraag te worden beoordeeld ten aanzien van Zuid-Korea. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U haalde bij aanvang van uw asielaanvraag immers geen elementen ten opzichte van Zuid-Korea aan, terwijl dit redelijkerwijze wel van u kan verwacht worden indien u een vrees voor vervolging zou hebben ten aanzien van Zuid-Korea of indien u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gezien al deze vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook in hoofde van uw partner H.Y.A (...) (O.V. nummer 6.794.645) en haar moeder M.H.O. (...) (O.V. nummer 6.794.643) is het CGVS overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Noord-Korea, maar dat u wel naar Zuid-Korea kan worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van de "artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, het voorzichtigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1,A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen" aan. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "het voorzichtigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1,A(2) van het internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt

verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens de vier interviews de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244).

3.2. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032).

3.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Verzoeker heeft de plicht mee te werken aan het onderzoek van zijn asielaanvraag en dient derhalve de feiten te vermelden die volgens hem de toekenning van het asielstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus wettigen.

3.4. Verzoeker blijft in zijn verzoekschrift bij zijn verklaringen dat hij de Noord-Koreaanse nationaliteit bezit. Verzoeker zou gewerkt hebben als grensbewaker in het district Chungan te Changangdo, aan de Amokrivier en er betrokken zijn geraakt bij het smokkelen van illegale goederen. Tevens zou verzoeker

Noord-Koreaanse vluchtelingen de grens hebben laten oversteken tegen betaling. Verzoekers kompaan zou op zijn werkpost zijn opgepakt door de staatsveiligheid, waarna verzoeker zou zijn gevlucht uit vrees zelf ook te worden gearresteerd.

3.5. Uit informatie verkregen van de Zuid-Koreaanse ambassade, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt echter dat verzoeker over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt. Verzoeker heeft nagelaten te vertellen op het CGVS dat hij oorspronkelijk uit Noord-Korea komt, maar na aankomst in Zuid-Korea de Zuid-Koreaanse nationaliteit heeft verkregen. Verzoeker heeft evenmin zijn Zuid-Koreaanse reispaspoort voorgelegd, terwijl uit bovenvermelde informatie van de Zuid-Koreaanse ambassade blijkt dat verzoeker wel over een dergelijk document beschikt en hij bovendien uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele identiteitsdocumenten (zie gehoor CGVS, 28 juni 2011, p.13; gehoor CGVS, 4 juni 2012, p.4 en gehoor CGVS, 16 oktober 2012, p.2). Uit het feit dat verzoeker deze belangrijke informatie aangaande zijn nationaliteit heeft verzwegen voor de Belgische asielinstanties, blijkt dat hij getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden, wat zijn gehele geloofwaardigheid er onderuit haalt.

Verzoeker verklaart zich in zijn verzoekschrift niet akkoord met wat voorafgaat en voert aan dat nergens uit de stukken van het administratief dossier op ontegensprekelijke wijze blijkt dat hij wel degelijk over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt. De Raad antwoordt echter dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de vingerafdrukken van verzoeker teruggevonden werden in de database van de tot Zuid-Korea genaturaliseerde Noord-Koreanen. Hierbij voegt zich nog de vaststelling dat, conform de overeenkomst getiteld *Note Verbale CGRS-KR-001: Exchange of biometric data tot detect, prevent and disrupt abuse of the Belgian asylum agency*, op 4 december 2012 tijdens een onderhoud met de heer K., met name de Eerste Secretaris en Consul op de ambassade van de Republiek Korea te Brussel, nagegaan werd of verzoeker daadwerkelijk de Zuid-Koreaanse nationaliteit verkregen had. In het antwoorddocument van Cedoca NK2013-007w wordt uitdrukkelijk gesteld dat *“Volgens de diplomatieke vertegenwoordiger van de Republiek Korea (Zuid-Korea) in Brussel is AZ afkomstig uit Noord-Korea, maar heeft hij ondertussen de (Zuid-)Koreaanse nationaliteit verworven en beschikt hij over een (Zuid-)Koreaanse reispaspoort.”* Verzoekers bewering dat nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het CGVS onderzocht heeft of verzoeker wel degelijk de Zuid-Koreaanse nationaliteit verworven heeft, berust dan ook op een onzorgvuldige lezing van het administratief dossier.

3.6. Daargelaten dat de procedure voor de commissaris-generaal immers geen jurisdictionele, maar een administratieve procedure is waarop de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415 ; RvS 12 september 2001, nr. 98.827) werd verzoeker tot viermaal toe gehoord op het CGVS waaronder tweemaal uitgebreid ondervraagd op 28 juni 2011 en 4 juni 2012. Bovendien heeft verzoeker op 16 oktober 2012 zijn uitdrukkelijke en vrijwillige toestemming gegeven aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om zijn vingerafdrukken te laten controleren door de database van de Republiek van Korea. Verzoeker had dus meerdere mogelijkheden om zijn fraude kenbaar te maken minstens om aan te geven dat hij wel de Zuid-Koreaanse nationaliteit bezat. Verzoeker was dus wel degelijk op de hoogte van het onderzoek van de commissaris-generaal dat overigens aan het administratief dossier is toegevoegd doch heeft ervoor geopteerd ook niet op het ogenblik van zijn vingerafdrukken de waarheid te vertellen of schriftelijk te laten kennen. Enkel verzoekers partner die zoals verzoeker ontkende de Zuid-Koreaanse nationaliteit te hebben, heeft zoals verzoeker ter terechtzitting stelt, ervoor gekozen vrijwillig terug te keren naar Zuid-Korea.

3.7. Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij nog laat gelden dat hij *“nooit werd ondervraagd ten aanzien van het risico voor ernstige schade in geval van terugkeer naar Zuid-Korea”* en dat *“op geen een moment, verwerende partij tijdens één van de vier verhoren bij het CGVS, verzoeker een vraag stelt ten aanzien van de mogelijkheid van de Zuid-Koreaanse bescherming in te roepen”*. Immers kan er slechts van worden uitgegaan dat verzoeker weet dat hij er alle belang bij heeft om alle redenen die hij kan hebben om internationale bescherming te verkrijgen correct te melden. Bezwaarlijk kan de commissaris-generaal verweten worden verzoeker niet te hebben gehoord over eventuele moeilijkheden in Zuid-Korea te meer nu het verzoekschrift evenmin enige duidelijkheid hierover geeft. Bovendien is verzoeker bekend met het reizen en heeft hij beweerdelijk als vluchteling in China gewoond en heeft in Zuid-Korea de nodige documenten aangevraagd om tot het land toegelaten te worden en de nationaliteit te verkrijgen.

3.8. De Raad herhaalt dat de bewijslast in de eerste plaats bij de asielzoeker ligt en dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. Aangezien uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker bewust leugenachtige verklaringen heeft afgelegd en hieruit blijkt dat verzoeker in staat is beredeneerd te werk te gaan, kan

minstens van verzoeker worden verwacht om zijn asielrelaas naar behoren voor te brengen en objectief te ondersteunen, wat hij *in casu* tot viermaal toe heeft nagelaten te doen op het CGVS. Ook voert verzoeker thans in het verzoekschrift of ter terechtzitting geen nuttige elementen of problemen ten opzichte van Zuid-Korea aan.

3.8.1. Voorts onderneemt verzoeker in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.9. De commissaris-generaal kon in de bestreden beslissing bijgevolg terecht besluiten dat gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zeker over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt, zijn asielaanvraag dient te worden beoordeeld ten aanzien van Zuid-Korea. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van het asielrelaas maakt verzoeker dan ook evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK